

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

- B. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 1 lutego 2007 r. wezwano prezydencję UE do pilnego przedłożenia rezolucji obecnemu Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ oraz do informowania Parlamentu o osiągniętych wynikach; mając na uwadze, że w chwili bieżącej obecnemu Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ nie przedstawiono żadnej rezolucji,
- C. mając na uwadze, że oświadczenie w sprawie kary śmierci przedstawione przez Unię Europejską na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ w dniu 19 grudnia 2006 r. zebrało do chwili obecnej 88 podpisów, złożonych przez państwa z wszystkich regionów geograficznych,
- ponownie wzywa państwa członkowskie UE do pozyskania poparcia dla oświadczenia wśród państw trzecich;
 - zachęca UE do korzystania z istniejących możliwości poprzez uczynienie kroku naprzód i wzywa wszystkie państwa członkowskie UE oraz UE do natychmiastowego przedłożenia pod obrady obecnego Zgromadzenia Ogólnego ONZ – szukając współfinansowania ze strony państw z innych kontynentów – rezolucji w sprawie powszechnego moratorium na karę śmierci;
 - wzywa prezydencję UE do zachęcania tych państw, które jeszcze nie podpisały i nie ratyfikowały drugiego Protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ, do uczynienia tego, a państwa członkowskie niebędące sygnatariuszami Protokołu nr 13 do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka – do podpisania go;
 - w pełni popiera końcową deklarację przyjętą na trzecim Światowym Kongresie i zamierza podążyć śladami Kongresu, w szczególności poprzez rozwijanie parlamentarnego wymiaru światowej kampanii przeciwko karze śmierci oraz poprzez poruszanie tej kwestii na forum delegacji międzyparlamentarnych, a także poprzez uczestnictwo we Wspólnym Zgromadzeniu Parlamentarnym AKP-UE oraz Parlamentarnym Zgromadzeniu Euro-Śródziemnomorskim;
 - wzywa Radę i Komisję do korzystania z każdej nadarzającej się okazji, aby wesprzeć tworzenie regionalnych koalicji na rzecz zniesienia kary śmierci;
 - wzywa wszystkie instytucje Unii Europejskiej oraz Radę Europy do wyrażenia poparcia na rzecz Światowego Dnia Sprzeciwu Wobec Kary Śmierci, ogłaszając dzień 10 października, począwszy od 2007 r., Europejskim Dniem Sprzeciwu Wobec Kary Śmierci, i popiera inicjatywę zorganizowania powiązanej ze wspomnianym dniem europejskiej konferencji wysokiego szczebla przeciwko karze śmierci; upoważnia swojego przewodniczącego do reprezentowania, wraz z właściwymi delegacjami, Parlamentu Europejskiego podczas tych wydarzeń;
 - zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ i wszystkim państwom członkowskim ONZ.

P6_TA(2007)0167

Homofobia w Europie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie homofobii w Europie

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe instrumenty gwarantujące prawa człowieka i podstawowe wolności oraz zakazujące dyskryminacji, zwłaszcza Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając art. 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 13 traktatu WE, które zobowiązują odpowiednio UE oraz Wspólnotę i jej państwa członkowskie do stania na straży praw człowieka i podstawowych wolności oraz ustanawiają na poziomie europejskim środki walki z dyskryminacją i łamaniem praw człowieka,

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 21, zakazujący dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,
- uwzględniając działania WE mające na celu walkę z homofobią i dyskryminacją ze względu na orientację seksualną, w szczególności dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, a także decyzja nr 771/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. ustanawiająca Europejski Rok na rzecz Równych Szans dla Wszystkich (2007) – w Kierunku Sprawiedliwego Społeczeństwa⁽²⁾,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie homofobii, ochrony mniejszości i polityki antydyskryminacyjnej, zwłaszcza rezolucję z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie homofobii w Europie⁽³⁾, oraz z dnia 15 czerwca 2006 r. w sprawie nasilenia przemocy powodowanej rasizmem i homofobią w Europie⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Parlament Europejski śledził rozprzestrzenianie się dyskursu pełnego nienawiści do wspólnoty lesbijek, gejów, biseksualistów i transseksualistów (LGBT) w wielu krajach europejskich,
- B. mając na uwadze, że wypowiedzi i działania przywódców politycznych i religijnych w głównej mierze wywierają wpływ na kształtowanie opinii publicznej, w związku z tym ciąży na nich poważna odpowiedzialność za przyczynianie się w pozytywny sposób do tworzenia klimatu tolerancji i równości,
- C. mając na uwadze, że niniejsza rezolucja, podobnie jak wyżej wymienione rezolucje to reakcja na wypowiedzi nacechowane nienawiścią oraz inne niepokojące wydarzenia, na przykład wydany przez lokalne władze zakaz odbywania marszy równości i parad gejów, podżegające albo zawierające groźby wystąpienia lub język nienawiści czołowych polityków i przywódców religijnych, niezdolność policji do zapewnienia odpowiedniej ochrony przed brutalnymi wystąpieniami grup homofobicznych, nawet w przypadku rozpędzania pokojowych demonstracji,
- D. mając na uwadze, że w nadchodzących miesiącach planuje się w całej Europie i na świecie marsze równości i parady gejów, których uczestnikom i organizatorom grozi potencjalnie przemoc fizyczna, mimo że mają podstawowe prawo do swobody wypowiedzi i zgromadzeń, o czym przypomina między innymi komisarz Rady Europy ds. praw człowieka,
- E. mając na uwadze, że szesnastoletni Włoch imieniem Matteo, mieszkający w Turynie, popełnił samobójstwo niedawno zostawiając dwa listy pożegnalne, w których czyn swój umotywował zastraszaniem, z jakim się spotkał z powodu swojej orientacji seksualnej; mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego w Wielkiej Brytanii odnotowały wzrost liczby przypadków zastraszania ze strony homofobów w szkołach średnich na terenie całej Wielkiej Brytanii; mając na uwadze, że w Holandii homoseksualista został śmiertelnie pobity wyłącznie z powodu swojej orientacji seksualnej i kobiecego wyglądu,
- F. mając na uwadze, że Parlament Europejski niejednokrotnie wzywał do ukończenia prac nad antydyskryminacyjnym pakietem legislacyjnym, opartym na art. 13 traktatu WE, i stale zwraca się do Komisji o złożenie projektu dyrektywy zakazującej dyskryminacji ze względu na orientację seksualną we wszystkich dziedzinach,
- G. mając na uwadze, że Parlament w rezolucji z 15 czerwca 2006 r. w sprawie nasilenia przemocy powodowanej rasizmem i homofobią w Europie wyraził już poważne zaniepokojenie sytuacją w Europie, a szczególnie w Polsce, potępiając nawołujące do nienawiści i przemocy oświadczenia liderów Ligi Polskich Rodzin, a szczególnie wicepremiera i ministra edukacji,
- H. mając na uwadze, że w marcu 2007 r. wicepremier i minister edukacji w polskim rządzie ogłosił w marcu projekt ustawy przewidującej sankcje za „propagandę homoseksualną” w szkołach, podając przykłady przepisów tego projektu ustawy, która przewiduje zwolnienia, grzywny lub kary pozbawienia wolności wobec dyrektorów szkół, nauczycieli i uczniów za „promowanie” w szkołach praw LGBT,

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 31.5.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 179.

⁽⁴⁾ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2006)0273.

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

- I. mając na uwadze, że wiceminister edukacji w polskim rządzie potwierdził, że administracja przygotowuje projekt takiej ustawy, i oświadczył, że „nauczyciele ujawniający homoseksualne skłonności będą zwalniani z pracy”; mając na uwadze, że poszczególni członkowie rządu zareagowali różnie, w związku z czym nie jest jasne, czy ustawa istotnie zostanie zaproponowana,
 - J. mając na uwadze, że wicepremier i minister edukacji w polskim rządzie wyraził chęć propagowania przyjęcia podobnego prawa na szczeblu europejskim,
 - K. mając na uwadze, że proponowane przepisy prawne uzyskały poparcie premiera polskiego rządu, który oświadczył, że „proponowanie w szkołach młodym ludziom gejowskiego stylu życia jako alternatywy wobec tego normalnego, to już jest przesada, tego rodzaju przedsięwzięcia w szkołach należy ucinąć”, przedstawiając w ten sposób zniekształconą interpretację edukacji i tolerancji,
 - L. mając na uwadze, że polska rzecznik praw dziecka stwierdziła, że przygotowuje listę zawodów, do wykonywania których homoseksualiści się nie nadają,
 - M. mając na uwadze, że w czerwcu 2006 r. Prokuratura Krajowa zaleciła kontrole finansowania organizacji LGBT, zmierzające do ustalenia ewentualnych powiązań ze „światem przestępczym” oraz ich obecności w szkołach, a także odkrycie śladów działalności przestępczej — kontrola nie przyniosła rezultatów,
 - N. mając na uwadze, że w dniu 8 czerwca 2006 r. polski rząd zwolnił kierownika Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli i zakazał rozpowszechniania oficjalnej antydyskryminacyjnej broszury Rady Europy, a także mając na uwadze, że nowy kierownik ośrodka w dniu 9 października 2006 r., stwierdził, że „niewłaściwe wzorce nie powinny być obecne w szkołach, ponieważ celem szkoły jest wyjaśnianie różnicy między dobrem a złem, pięknem i brzydotą ...; szkoła powinna wyjaśniać, że praktyki homoseksualne prowadzą do dramatów, pustki i zwyrodnienia”,
 - O. mając na uwadze, że sekretarz generalny Rady Europy, Terry Davis zareagował na opisane wydarzenia, stwierdzając, że „polski rząd ma prawo decydować, czy chce wykorzystać materiały Rady Europy do edukacji w zakresie praw człowieka, ale o ile wykorzystanie materiałów dydaktycznych jest fakultatywne, to zawarte w nich wartości i zasady z pewnością fakultatywne nie są”, a także wyraził zaniepokojenie faktem, że „rząd akceptuje niektóre działania propagujące homofobię ... i zachowania homofobiczne”,
 - P. mając na uwadze, że polski rząd odmówił również finansowania projektów, którym patronują organizacje LGBT, w ramach programu *European Youth*, i uzasadnił tę decyzję w piśmie do tychże organizacji, stwierdzając, że „ministerstwo w swojej polityce nie popiera działań mających na celu propagowanie zachowań homoseksualnych i takiej postawy wśród młodzieży ... [oraz, że] rolę ministerstwa nie jest również wspieranie współpracy z organizacjami homoseksualnymi”,
 - Q. mając na uwadze również wiele pozytywnych wydarzeń, takich jak z powodzeniem zorganizowana gejowska parada równości w Warszawie w czerwcu 2006 r., masowa demonstracja na rzecz tolerancji i demokracji w Warszawie w listopadzie 2006 r. po zakazie marszu tolerancji w Poznaniu, ochrona marszu na rzecz praw gejów w Krakowie w kwietniu 2007 r., a także fakt, że parady gejów i lesbijek nie są już systematycznie zakazywane,
 - R. mając na uwadze, że Parlament zwrócił się do Europejskiego Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii do zbadania narastającego klimatu nietolerancji powodowanej rasizmem, ksenofobią i homofobią w Polsce oraz zwrócił się do Komisji o sprawdzenie, czy działania i oświadczenia polskiego ministra edukacji są zgodne z art. 6 TUE, przypominając o sankcjach przewidywanych za jego naruszenie, jednak żądania te nie zostały spełnione,
1. podkreśla, że Unia Europejska to przede wszystkim wspólnota wartości, z których najcenniejsze to poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, demokracja i praworządność, równość i brak dyskryminacji;

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

2. stwierdza, że instytucje i państwa członkowskie UE mają obowiązek zapewnienia przestrzegania, ochrony i wspierania praw człowieka przysługujących mieszkańcom Europy, co przewiduje Europejska konwencja praw człowieka, Europejska karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽¹⁾ i oraz decyzję Rady 2000/78/WE;
3. ponownie wzywa Komisję do zagwarantowania we wszystkich dziedzinach zakazu dyskryminacji ze względu na orientację seksualną poprzez ukończenie prac nad pakietem antydyskryminacyjnym opartym na art. 13 Traktatu WE, bez którego LGBT i inne osoby spotykające się z wieloraką dyskryminacją nadal będą na nią narażone; wzywa do dekryminalizacji homoseksualizmu na całym świecie;
4. ustanawia 17 maja dorocznym Międzynarodowym Dniem Walki z Homofobią;
5. wzywa Komisję Europejską do przyspieszenia przeglądu wdrażania dyrektyw antydyskryminacyjnych i do wszczynania wobec państw członkowskich postępowania przed trybunałem w razie naruszenia zobowiązań w ramach prawa wspólnotowego;
6. przypomina wszystkim państwom członkowskim, że orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka uznało, że swoboda zgromadzeń przysługuje nawet w przypadku, gdy wygłaszane poglądy są kontrowersyjne dla większości społeczeństwa oraz że, konsekwentnie, zakaz marszów równości oraz niezapewnianie właściwej ochrony ich uczestnikom stanowi naruszenie zasad chronionych Europejską konwencją praw człowieka; zachęca wszystkie właściwe władze, zwłaszcza władze lokalne, do zezwalania na takie marsze i do odpowiedniej ochrony uczestników;
7. potępia dyskryminacyjne uwagi wygłaszane przez przywódców politycznych i religijnych pod adresem homoseksualistów, ponieważ podsycają one nienawiść i przemoc, nawet jeśli zostaną później wycofane, i zwraca się do hierarchii odpowiednich organizacji o potępienie tego rodzaju uwag;
8. ponawia wezwanie skierowane do wszystkich państw członkowskich o ustanowienie przepisów prawnych, aby zwalczyć dyskryminację związków osób tej samej płci i zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosków mających zapewnić stosowanie zasady wzajemnego uznawania również w tej sferze, aby zagwarantować swobodę przemieszczania się wszystkich osób w UE bez dyskryminacji;
9. solidaryzuje się z działaczami walczącymi o podstawowe prawa i obrońcami równych praw dla społeczności LGBT oraz wyraża swe poparcie dla nich;
10. wzywa właściwe władze polskie, by powstrzymały się od proponowania lub przyjmowania ustawy w formie przedstawionej przez polskiego wicepremiera i ministra edukacji, a także od wdrażania środków mających na celu zastraszanie organizacji lesbijek, gejów, biseksualistów i transseksualistów;
11. wzywa właściwe władze polskie do publicznego potępienia oświadczeń osób publicznych wzywających do dyskryminacji i nienawiści ze względu na orientację seksualną i do zastosowania środków przeciwko tego rodzaju wystąpieniom; uważa, że jakiegokolwiek inne zachowanie stanowiłoby naruszenie art. 6 traktatu o UE;
12. zwraca się do władz polskich o ułatwianie realizacji działań w ramach Roku Równych Szans 2007, a do Komisji o monitorowanie tych działań, w szczególności przepisu uzależniającego finansowanie od zapewnienia, że w programach krajowych w równorzędny sposób zajęto się wszystkimi przyczynami dyskryminacji;
13. zwraca się do Konferencji Przewodniczących o zezwolenie na wysłanie do Polski delegacji, która zbada sytuację w celu uzyskania jasnego jej obrazu i podjęcia dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami;
14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm państw członkowskich oraz krajów przystępujących i kandydujących oraz Radzie Europy.

(¹) Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.